

Spm. nr. S 215

Til skatteministeren (23/10 97) af:

Kim Mouritsen (V):

»Kan ministeren nærmere præcisere, hvad ministeren forstår ved en »toldmæssig tung virksomhed«?»

Begrundelse

I forbindelse med debatten omkring placeringen af det nordjyske toldcenter i Aalborg har det fra ministerens side været fremført, at beslutningen blev truffet bl.a. på baggrund af antallet af toldmæssigt tunge virksomheder.

Svar (7/11 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan bekræfte, at jeg har anvendt udtrykket »toldtunge virksomheder«, fx i en artikel i Vendsyssel Tidende den 2. oktober 1997.

I artiklen skrev jeg således: »Af væsentlig betydning er det, at toldcentrene ligger dér, hvor de toldtunge virksomheder ligger, og ikke nødvendigvis, hvor de simple ekspeditionsopgaver skal foregå.«

Jeg kan tilføje, at den nævnte artikel fra min side var forsynet med overskriften »Fakta om Toldcenter Nordjylland«. Fra avisens side var overskriften suppleret med et »?«. En sådan ændring af overskriften tilsiger mig, at der er en stærk lokal interesse for placeringen af toldcenteret i Nordjylland. Det har jeg selvsagt stor forståelse for.

Som jeg har anført i en række sammenhænge, er beslutningen om placering af toldcentre imidlertid truffet ud fra en samlet vurdering af en række faktorer. I dette spørgsmål fokuseres på én faktor, de »toldtunge virksomheder«. Heller ikke denne faktor er således isoleret set eneafgørende for beslutningen.

Jeg kan oplyse, at der ikke eksisterer en præcis definition på begrebet »toldtung virksomhed«. Udtrykket er en sproglig enkel måde at beskrive nogle karakteristika ved toldarbejdet på, hvilket jeg søgte at forklare i den nævnte artikel.

I artiklen forklarede jeg det således, at et væsentligt formål med toldcentrene var, at de skulle være i stand til kompetent og hurtigt at vejlede og hjælpe de virksomheder, der har de

komplerede toldproblemstillinger, dvs. de toldtunge virksomheder.

Jeg forklarede endvidere, at der kunne være tale om at vejlede virksomhederne i, hvordan de skal undgå at blive udsat for svindel, fx med deres forsendelser, når de køres ud mod EU's ydre grænser i Østeuropa. Eller hvordan de skal foretage kontrol med overholdelsen af kravene i forbindelse med udbetaling af FEOGA-støtte.

Når jeg anvendte begrebet »toldtunge virksomheder«, var det for at flytte fokus væk fra antallet af mere almindelige ekspeditioner, der kun i begrænset omfang er et anvendeligt mål for det arbejde, der skal udføres i toldcentrene.

Et bedre mål er antallet af toldtunge virksomheder. Der foreligger ikke et præcist tal herfor, men det må formodes i betydeligt omfang at hænge sammen med antallet af henholdsvis importørregistrerede og eksportørregistrerede virksomheder samt fx virksomheder, der har landbrugseksport, komplerede bevilningsforhold eller præferenceimport.

Spm. nr. S 216

Til skatteministeren (23/10 97) af:

Kim Mouritsen (V):

»Vil ministeren redegøre for antallet og sammensætningen af »toldmæssigt tunge ekspeditionssager« for henholdsvis Frederikshavn og Aalborg?»

Svar (7/11 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I artiklen i Vendsyssel Tidende, som jeg henviser til i besvarelsen af S 215, anvendte jeg udtrykkene »komplerede toldproblemstillinger« og »simple ekspeditionsopgaver«, der skulle illustrere, at nogle toldopgaver er vanskeligere end andre. Det er denne kendsgerning, der ligger bag etableringen af toldcentre, hvor den faglige kompetence på området kan samles og udvikles i takt med stigende krav fra omverdenen.

Tankegangen heri er, at de komplerede toldproblemstillinger primært skal løses af toldcentrene i tæt samspil med virksomhederne, mens mere simple ekspeditionsopgaver, hvor